

VITRYSSLAND

1997 – 2017

10:e Clubresan

(Nordkorea, Andamanerna, Solförmörkelseresa, Saudi, Stan-länderna, Palau (ej årsmöte), Bhutan, Västafrika & Sudan)
(Årsmötesresor ej inkluderade utan endast klubbresor)

I samband med Club100s 20-årsjubileum 2016 i Smygehuk gick det upp för mig att vi inte bara var tre stycken Club100:iter i Vitryssland 1997 i samband med VM-kvalmatchen Vitryssland-Sverige. Niclas Sassarsson var nämligen också med.

Niclas valdes in som medlem i Smygehuk och i samband med det väckte han tanken på ett 20-årsjubileum 2017, 20 år efter att vi träffats i Vitryssland eftersom Sverige återigen skulle möta Vitryssland i en VM-kvalmatch i fotboll, nästan på dagen 20 år efter matchen 1997. På den vägen blev det. Det är alltså inte alltid det innebär nya länder vid resor☺

Reine Larshans, Arnold Wernersson och Gunnar Mattsson i Aftonbladet efter Vitryssland-Sverige 1997

Vid ett besök på Kungliga biblioteket i somras hittade jag en artikel i en skånsk lokaltidning där även Niclas är med på bild, när vi efter matchen klättrade in på fotbollsplanen för att hylla spelarna. Jag har även kontaktat två fotografer som var på plats för att få fram bilder av bättre kvalitet än dessa scannade respektive mikrofilmade artiklar.

Störst och minst avgjorde i Minsk

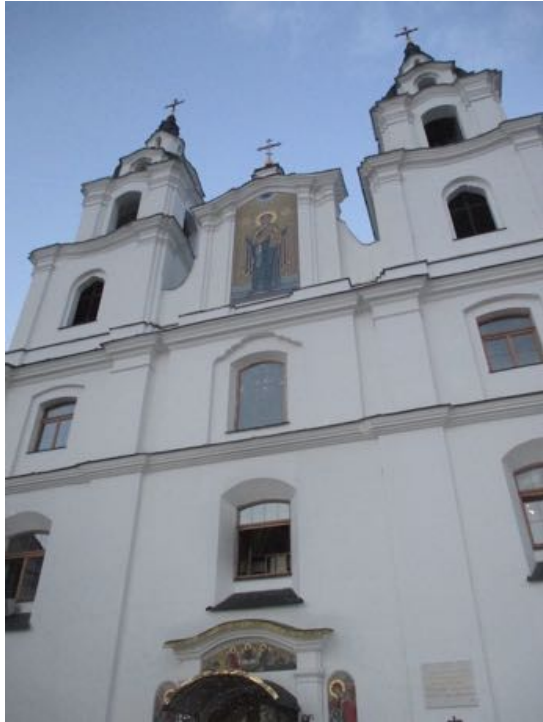
Målskyttarna. Kennet Andersson kom in i andra halvlek och avgjorde. Två minuter före slutet kronade Pär Zetterberg målet som innebär att Sverige besegrade Vitryssland med 2-1. Bild: FLT-PIGA

Niclas Sassarsson (syns lite) näst längst upp till vänster – Kristianstadsbladet

Fotbollsmässigt så blev det seger 1997, 2-1, och även 2017, då siffrorna förbättrades till 4-0 i Sveriges favör. Inte bara antalet mål ökade utan även deltagarna från Club100. 2017 blev vi tio stycken jämfört med fyra stycken 1997.

Eftersom vi i vår Club100-familj nästan alltid är på resande fot anlände alla från diverse olika håll och tider/dagar till Minsk. Någon med Eritrea i färskt minne och någon annan med ett antal baltiska huvudstäder som resmål etc.

De flesta av oss som samlades på lördagskvällen i Minsk tog en promenad med svensktalande Elena som visade oss Vita kyrkan (Holy Spirit Chatedral), Eviga lågan, Tårarnas ö och som efter tunnelbaneåkande avslutades på en vitrysk restaurang som var byggd som en väderkvarn.

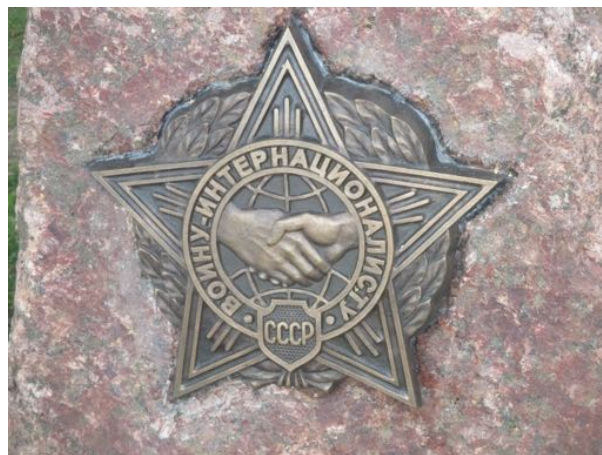
Holy spirit chathedral

Utsmyckning - tunnelbanan

Tunnelbanegång nära eviga lågan och Segertorget

Minnessten på Ön av tårar

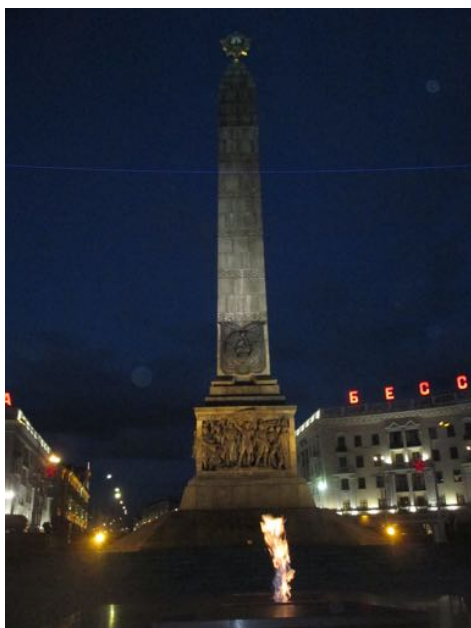
Ön av tårar (mödrar som förlorat sina söner i Afghanistan):

6/10 av Club100-gänget: Lennart, Anders, Reine, Anna, Mikael och Kristin

Den gråtande ängeln (både mödrar och änglar gråter över de förlorade sönerna)

Eviga lågan vid Segertorget

Minsk by night

Nu var det inte bara vi tio stycken Club100:iter som var på plats i Minsk utan hundratals andra svenskar som var i landet, de flesta för fotbollsmatchen. Jag skriver de flesta för i alla fall två svenskar hade andra planer. Nämligen att besöka svenska ambassadören för en middag.

Vi var ett glatt gäng som tillbringade några timmar på Hotel Belarus uteservering där det förutom öl serverades White Russian (vad annars i Vitryssland) till de törstiga svenskarna. Vi var också några som åkte kors och tvärs med taxi runt hela Minsk på småtimmarna. Från det ena till det andra stället. Det var faktiskt vi tre (Arnold, Niclas och Reine) som även var i Minsk 1997. Gunnar som var den fjärde personen 1997, kunde p g a barnbarns konfirmation inte följa med på denna 20-årsjubileumsresa.

På söndagen var det sju stycken av oss som innan fotbollsmatchen i Borisov tog oss ut på en rundtur med svensktalande Elenas. De andra tre prioriterade sömn på förmiddagen respektive fler vattenhåll.

Brest och Mir hanns inte med under samma dag som landskampen, därför sydde jag ihop ett program som lätt kan tolkas ha ett visst militärt tema. Vi började dagen med Belarussian Great Patriotic War Museum som är ett gigantiskt skrytbygge i Minsk och som innehåller flera våningar med foton, fordon, vapen, konstverk etc om andra världskriget och med fokus på det som hände i det som nu är Vitryssland.

Belarussian Great Patriotic War Museum

Väggmålning i museet

Nationalbiblioteket, Eviga lågan, stadshuset och andra byggnader passerades under den fortsatta färden till Stalin Line. Ett utomhusmuseum som byggts upp som någon sorts äventyrspark a la High Chaparall. Stalinstaty, mängder med stridsvagnar, helikoptrar och andra stridsfordon som det var fritt att klättra på, för små som stora. Om nu klättringen inte var nog kunde de som ville mot en extra avgift skjuta det mesta från AK-47 till luftvärnskanoner. Trots att det var lös ammunition så var säkerhetstänkandet inte på högsta nivå eftersom ljudet vid smällarna var så högt att det ringde i öronen på dem som inte hade hörselskydd på sig. Endast de som sköt hade hörselskydd på sig, inte personalen som gick där hela dagarna. Vi var några som provsköt ett flertal olika vapen. En av oss lyckades även med konststycket att gå fram till en artilleripjäs och trycka på en knapp så det smäll så öronen ringde igen. Personalen svor på ryska och "tjuvskytten" fick betala en "straffavgift".

Ej "tjuvskytten" utan endast ut. vid ett av vapnen som vi provsköt med.

Personal bland målen vid "shooting range" Stalin Line

Om inte klättring på stridsvagnar räckte så kunde man även vid Stalin Line åka med på en stridsvagn. Det krävdes ingen större övertalning innan jag fick med mig gruppen på en åktur. Till råga på allt hade det precis börjat regna så det var extra lerigt när vi sittandes på en stridsvagn tog oss fram i det uppbyggda landskapet med rekvisita bestående av andra militära fordon och hus. Platsen där det några gånger per år spelas upp stridsscener med frivilliga aktörer som agerar tyskar respektive ryssar och som beskådas av hundratals personer sittande på uppbyggda läktare. Av vad jag sett på Youtube sparar de inte på krutet under de föreställningarna. Westernshowen på High Chaparall, släng dig i väggen☺

Gruppen vid stridsvagn, dock ej den vi åkte med.
Stående: Lennart. På stridsvagn: Mikael, Kristin, Anna, Reine, Arnold och Eddie.

Det leksugna gänget vid Stalinstatyetten – Stalin Line.

När vi lekt av oss och regnet ökat var det dags att bege oss vidare på dagsturen. Nu till en mer allvarlig plats. Nämligen Khatyn där 146 bybor massakerades av tyska soldater under andra världskriget. Platsen ska dock ej förväxlas med Katyn där tusentals polska officerare massakerades av sovjetiska soldater. Vår alltiallo för dagen, Elena, förklarade för oss att det var en tragisk plats vi skulle besöka och frågade om vi verkligen ville se platsen och tillade att det är en plats som kräver ett värdigt uppträdande.

Elena var mer en fixare än guide åt oss, för vi hade vår egen rysktalande guide och historiska expert med oss i Mikael. Mikael kunde förklara historiken kring alla de turer som drabbat Vitryssland under andra världskriget. För de som inte känner till det så har Mikael bott och arbetat som guide i Ryssland.

Statyn, pappan som kom till byn och hittade sin döda son

Vid varje plats ett hus stått var en stapel med klocka rest. Klockorna slog regelbundet på ett kusligt sätt

186 vitryska byar jämnades med marken under kriget

Monument som symboliserade de 186 byarna

2 230.000 vitryssar dog under kriget

1/4 som dog symboliserad med evig låga och de 3/4 som överlevde symboliseras av 3 björkar som lever vidare....

Från den tragiska och historiska platsen Khatyn begav vi oss till matchstaden Borisov där Mikael och Kristin lämnade oss för en tidigare återresa till Minsk och nalkande ambassadörmiddag.

Vi andra "fortsatte" ladda inför kvällens fotbollslandskamp på en pizzeria och så småningom var vi återförenade med de andra Club100:iterna. Samspråk med andra svenska supportrar, vitrysk TV och kramandes med vitryska supportrar var vi så inne på läktaren. Efter en noggrann visitation à la UEFA där inte patronhylsor från Stalin Line godtogs vid inpasseringen. Efter matchen kunde dock "tjuvskytten" återförenas med sin patronhylsa.

På pizzeria: Elena, Lennart, Eddie, Arnold och Anna.

Niclas och Arnold utanför den mycket fräscha och fina fotbollsarenan i Borisov

Visitering à la UEFA

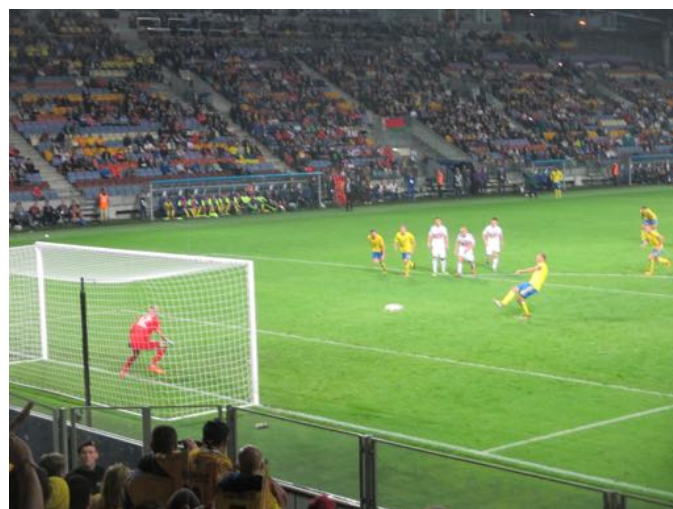

Vår alltiallo Elena agerade t o m hejarklacksledare

8/10 av Club100-gänget: Uppifrån och ner: Anders, Kaj, Niclas, Lennart, Eddie, Arnold, Reine o Anna (som tar en groupie)

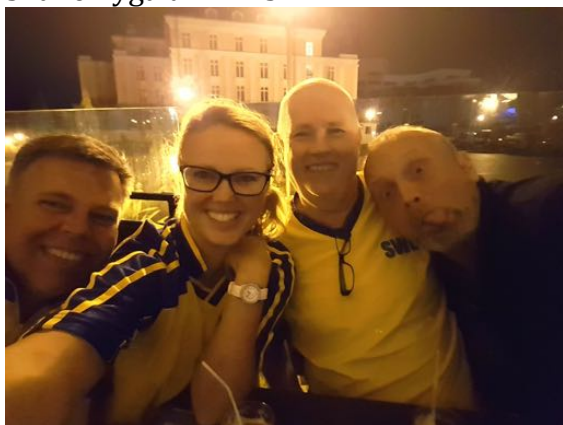
Själva matchen ska jag inte orda om mer än att segern 4-0 var betydligt större än 2-1-segern 20 år tidigare. 2-1-segern var dock mycket mer spännande. Å andra sidan var allt bättre förr eller kanske inte☺

Granqvist gör 0-4 på straff

Efter matchen blev det en smidig återfärd i den för dagen abonnerade minibussen. Väl ”hemma” i Minsk blev det inget taxiåkande halva natten utan ett glatt gäng som spenderade flera timmar på Hotell Belarus uteservering. På gränsen till, för glatt, eftersom hotellpersonal kom och meddelade att hotellgäster hade synpunkter på vår ljudvolym där vi satt och sjöng och skrattade. Eller så var det bara valet av låtar de hade synpunkter på. Önnköpsvalsen, Pärleporten och Kvinnaböske Band-låtar stod på repertoaren.

Eftersom jag är väldigt omusikalisk kan jag inte uttala mig om ovanstående men det jag vet är att jag var otroligt sliten när jag några timmar senare, kl 5 svensk tid lämnade hotellet för flygplatsen. Jag glömde t o m mobilen i taxin men den snälla taxichauffören kom efter med den. Inte var jag så värst mycket piggare när jag några timmar senare dök upp på mitt arbete. Ingen av kollegorna hade någon aning om att jag varit i Vitryssland, så de blev lite chockade. Inte för att jag spenderat en kortweekend i Vitryssland, för de känner mig. De var mest chockade för att jag ej sagt något på fredagsfiket på jobbet. Att jag dagen efter skulle flyga till Minsk.

Anna -groupie några timmar innan jag tog taxi till flygplatsen

AK47:or med mig hem till barnen.

Jag, Arnold och Niclas tog i hand på att vi ska återse Vitryssland om 20 år igen. Då är vi ännu fler som kan jublera i Vitryssland, nedräkningen till år 2037 har börjat☺

Reine Larshans

Deltagare:

Arnold Wernersson, Reine Larshans, Niclas Sassarsson, Eddie Gustin, Mikael Staffas, Kristin Staffas, Anders Larsson, Lennart Flatow, Kaj Nylén och Anna Carlehed

Foto: Reine (förutom två stycken groupies av Anna).